

بسم الله الرحمن الرحيم

منبع آزمون رشته

ترجمه و مفردات قرآنی

ترجمه جزء ۳۰ قرآن کریم

بر اساس ترجمه حضرت آیت الله مکارم شیرازی

سی این جشواره ملی قرآن و عترت دانشجویان سراسر کشور

نهاد عالی مقام علمی و فرهنگی

وزارت علوم و تحقیقات و فناوری

وزارت بهداشت و درمان و آموزش پزشکی

وزارت فرهنگ و ارشاد اسلامی

وزارت ورزش و جوانان

وزارت نیرو

وزارت راه و ترابری

وزارت صنعت، معدن و تجارت

وزارت دفاع و پشتیبانی صنایع نظامی

وزارت امور خارجه

وزارت اطلاعات

وزارت کشور

ترجمه قرآن، ص: ۵۸۲

سوره مبارکه النبأ

به نام خداوند بخشنده مهربان

آنها از چه چیز از یکدیگر سؤال می‌کنند؟! (۱) از خبر بزرگ و پراهمیت (رستاخیز)! (۲) همان خبری که پیوسته در آن اختلاف دارند! (۳) چنین نیست که آنها فکر می‌کنند، و بزودی می‌فهمند! (۴) باز هم چنین نیست که آنها می‌پندارند، و بزودی می‌فهمند (که قیامت حق است)! (۵) آیا زمین را محل آرامش (شما) قرار ندادیم؟! (۶) و کوه‌ها را میخهای زمین؟! (۷) و شما را بصورت زوجها آفریدیم! (۸) و خواب شما را مایه آرامشتان قرار دادیم، (۹) و شب را پوششی (برای شما)، (۱۰) و روز را وسیله‌ای برای زندگی و معاش! (۱۱) و بر فراز شما هفت (آسمان) محکم بنا کردیم! (۱۲) و چراغی روشن و حرارت‌بخش آفریدیم! (۱۳) و از ابرهای باران‌زا آبی فراوان نازل کردیم، (۱۴) تا بوسیله آن دانه و گیاه بسیار برویانیم، (۱۵) و باغهایی پردرخت! (۱۶) (آری) روز جدایی، میعاد همگان است! (۱۷) روزی که در «صور» دمیده می‌شود و شما فوج فوج (به محشر) می‌آید! (۱۸) و آسمان گشوده می‌شود و بصورت درهای متعددی درمی‌آید! (۱۹) و کوه‌ها به حرکت درمی‌آید و بصورت سرابی می‌شود! (۲۰) مسلماً (در آن روز) جهنم کمینگاهی است بزرگ، (۲۱) و محل بازگشتی برای طغیانگران! (۲۲) مدت‌های طولانی در آن می‌مانند! (۲۳) در آنجا نه چیز خنکی می‌چشند و نه نوشیدنی گوارایی، (۲۴) جز آبی سوزان و مایعی از چرک و خون! (۲۵) این مجازاتی است موافق و مناسب (اعمالشان)! (۲۶) چرا که آنها هیچ امیدی به حساب نداشتند، (۲۷) و آیات ما را بکلی تکذیب کردند! (۲۸) و ما همه چیز را شمارش و ثبت کرده‌ایم! (۲۹) پس بچشید که چیزی جز عذاب بر شما نمی‌افزاییم! (۳۰)

ترجمه قرآن، ص: ۵۸۳

مسلماً برای پرهیزگاران نجات و پیروزی بزرگی است: (۳۱) باغهایی سرسبز، و انواع انگورها، (۳۲) و حوریانی بسیار جوان و هم‌سن و سال، (۳۳) و جامه‌هایی لبریز و پیایی (از شراب طهور)! (۳۴) در آنجا نه سخن لغو و بیهوده‌ای می‌شنوند و نه دروغی! (۳۵) این کیفری است از سوی پروردگارت و عطیه‌ای است کافی! (۳۶) همان پروردگار آسمانها و زمین و آنچه در میان آن دو است، پروردگار رحمان! و (در آن روز)

هیچ کس حق ندارد بی اجازه او سخنی بگوید (یا شفاعتی کند)! (۳۷) روزی که «روح» و «ملائکه» در یک صف می‌ایستند و هیچ یک، جز به اذن خداوند رحمان، سخن نمی‌گویند، و (آن گاه که می‌گویند) درست می‌گویند! (۳۸) آن روز حق است؛ هر کس بخواهد راهی به سوی پروردگارش برمی‌گزیند! (۳۹) و ما شما را از عذاب نزدیکی بیم دادیم! این عذاب در روزی خواهد بود که انسان آنچه را از قبل با دستهای خود فرستاده می‌بیند، و کافر می‌گوید: «ای کاش خاک بودم (و گرفتار عذاب نمی‌شدم)!» (۴۰)

سوره مبارکه النازعات

به نام خداوند بخشنده بخشایشگر

سوگند به فرشتگانی که (جان مجرمان را بشدت از بدنهایشان) برمی‌کشند، (۱) و فرشتگانی که (روح مؤمنان) را با مدارا و نشاط جدا می‌سازند، (۲) و سوگند به فرشتگانی که (در اجرای فرمان الهی) با سرعت حرکت می‌کنند، (۳) و سپس بر یکدیگر سبقت می‌گیرند، (۴) و آنها که امور را تدبیر می‌کنند! (۵) آن روز که زلزله‌های وحشتناک همه چیز را به لرزه درمی‌آورد، (۶) و بدنبال آن، حادثه دومین [صیحه عظیم محشر] رخ می‌دهد، (۷) دل‌هایی در آن روز سخت مضطرب است، (۸) و چشمهای آنان از شدت ترس فروافتاده است! (۹) (ولی امروز) می‌گویند: «آیا ما به زندگی مجدد بازمی‌گردیم؟! (۱۰) آیا هنگامی که استخوانهای پوسیده‌ای شدیم (ممکن است زنده شویم)؟! (۱۱) می‌گویند: «اگر قیامتی در کار باشد، بازگشتی است زیانبار!» (۱۲) ولی (بدانید) این بازگشت تنها با یک صیحه عظیم است! (۱۳) ناگهان همگی بر عرصه زمین ظاهر می‌گردند! (۱۴) آیا داستان موسی به تو رسیده است؟! (۱۵)

ترجمه قرآن، ص: ۵۸۴

در آن هنگام که پروردگارش او را در سرزمین مقدس «طوی» ندا داد (و گفت): (۱۶) به سوی فرعون برو که طغیان کرده است! (۱۷) و به او بگو: «آیا می‌خواهی پاکیزه شوی؟! (۱۸) و من تو را به سوی پروردگارت هدایت کنم تا از او بترسی (و گناه نکنی)؟! (۱۹) سپس موسی بزرگترین معجزه را به او نشان داد! (۲۰) اما او تکذیب و عصیان کرد! (۲۱) سپس پشت کرد و پیوسته (برای محو آیین حق) تلاش نمود! (۲۲) و ساحران را جمع کرد و مردم را دعوت نمود، (۲۳) و گفت: «من پروردگار برتر شما هستم!» (۲۴) از این رو خداوند او را به عذاب آخرت و دنیا گرفتار ساخت! (۲۵) در این عبرتی است برای کسی که (از

خدا) بترسد! (۲۶) آیا آفرینش شما (بعد از مرگ) مشکل‌تر است یا آفرینش آسمان که خداوند آن را بنا نهاد؟! (۲۷) سقف آن را برافراشت و آن را منظم ساخت، (۲۸) و شبش را تاریک و روزش را آشکار نمود! (۲۹) و زمین را بعد از آن گسترش داد، (۳۰) و از آن آب و چراگاهش را بیرون آورد، (۳۱) و کوه‌ها را ثابت و محکم نمود! (۳۲) همه اینها برای بهره‌گیری شما و چهارپایان است! (۳۳) هنگامی که آن حادثه بزرگ رخ دهد، (۳۴) در آن روز انسان به یاد کوششهایش می‌افتد، (۳۵) و جهنم برای هر بیننده‌ای آشکار می‌گردد، (۳۶) اما آن کسی که طغیان کرده، (۳۷) و زندگی دنیا را مقدم داشته، (۳۸) مسلماً دوزخ جایگاه اوست! (۳۹) و آن کس که از مقام پروردگارش ترسان باشد و نفس را از هوی بازدارد، (۴۰) قطعاً بهشت جایگاه اوست! (۴۱) و از تو درباره قیامت می‌پرسند که در چه زمانی واقع می‌شود؟! (۴۲) تو را با یادآوری این سخن چه کار؟! (۴۳) نهایت آن به سوی پروردگار تو است (و هیچ کس جز خدا از زمانش آگاه نیست)! (۴۴) کار تو فقط بیم‌دادن کسانی است که از آن می‌ترسند! (۴۵) آنها در آن روز که قیام قیامت را می‌بینند چنین احساس می‌کنند که گویی توفّشان (در دنیا و برزخ) جز شامگاهی یا صبح آن بیشتر نبوده است! (۴۶)

ترجمه قرآن، ص: ۵۸۵

سوره مبارکه عبس

به نام خداوند بخشنده بخشایشگر

چهره در هم کشید و روی برتافت ... (۱) از اینکه نایبایی به سراغ او آمده بود! (۲) تو چه می‌دانی شاید او پاکی و تقوا پیشه کند، (۳) یا متذکر گردد و این تذکر به حال او مفید باشد! (۴) اما آن کس که توانگر است، (۵) تو به او روی می‌آوری، (۶) در حالی که اگر او خود را پاک نسازد، چیزی بر تو نیست! (۷) اما کسی که به سراغ تو می‌آید و کوشش می‌کند، (۸) و از خدا ترسان است، (۹) تو از او غافل می‌شوی! (۱۰) هرگز چنین نیست که آنها می‌پندارند؛ این (قرآن) تذکر و یادآوری است، (۱۱) و هر کس بخواهد از آن پند می‌گیرد! (۱۲) در الواح پرارزشی ثبت است، (۱۳) الواحی والا قدر و پاکیزه، (۱۴) به دست سفیرانی است (۱۵) والا مقام و فرمانبردار و نیکوکار! (۱۶) مرگ بر این انسان، چقدر کافر و ناسپاس است! (۱۷) (خداوند) او را از چه چیز آفریده است؟! (۱۸) او را از نطفه ناچیزی آفرید، سپس اندازه‌گیری کرد و موزون

ساخت، (۱۹) سپس راه را برای او آسان کرد، (۲۰) بعد او را میراند و در قبر پنهان نمود، (۲۱) سپس هر گاه بخواهد او را زنده می‌کند! (۲۲) چنین نیست که او می‌پندارد؛ او هنوز آنچه را (خدا) فرمان داده، اطاعت نکرده است! (۲۳) انسان باید به غذای خویش (و آفرینش آن) بنگرد! (۲۴) ما آب فراوان از آسمان فرو ریختیم، (۲۵) سپس زمین را از هم شکافتیم، (۲۶) و در آن دانه‌های فراوانی رویاندیم، (۲۷) و انگور و سبزی بسیار، (۲۸) و زیتون و نخل فراوان، (۲۹) و باغهای پردرخت، (۳۰) و میوه و چراگاه، (۳۱) تا وسیله‌ای برای بهره‌گیری شما و چهارپایانتان باشد! (۳۲) هنگامی که آن صدای مهیب [صیحه رستاخیز] بیاید، (کافران در اندوه عمیقی فرومی‌روند)! (۳۳) در آن روز که انسان از برادر خود می‌گریزد، (۳۴) و از مادر و پدرش، (۳۵) و زن و فرزندانش؛ (۳۶) در آن روز هر کدام از آنها وضعی دارد که او را کاملاً به خود مشغول می‌سازد! (۳۷) چهره‌هایی در آن روز گشاده و نورانی است، (۳۸) خندان و مسرور است؛ (۳۹) و صورتهایی در آن روز غبارآلود است، (۴۰) و دود تاریکی آنها را پوشانده است، (۴۱) آنان همان کافران فاجرند! (۴۲)

ترجمه قرآن، ص: ۵۸۶

سوره مبارکه التکویر

به نام خداوند بخشنده بخشایشگر

در آن هنگام که خورشید در هم پیچیده شود، (۱) و در آن هنگام که ستارگان بی‌فروغ شوند، (۲) و در آن هنگام که کوه‌ها به حرکت درآیند، (۳) و در آن هنگام که با ارزش‌ترین اموال به دست فراموشی سپرده شود، (۴) و در آن هنگام که وحوش جمع شوند، (۵) و در آن هنگام که دریاها برافروخته شوند، (۶) و در آن هنگام که هر کس با همسان خود قرین گردد، (۷) و در آن هنگام که از دختران زنده به گور شده سؤال شود: (۸) به کدامین گناه کشته شدند؟! (۹) و در آن هنگام که نامه‌های اعمال گشوده شود، (۱۰) و در آن هنگام که پرده از روی آسمان برگرفته شود، (۱۱) و در آن هنگام که دوزخ شعله‌ور گردد، (۱۲) و در آن هنگام که بهشت نزدیک شود، (۱۳) (آری در آن هنگام) هر کس می‌داند چه چیزی را آماده کرده است! (۱۴) سوگند به ستارگانی که بازمی‌گردند، (۱۵) حرکت می‌کنند و از دیده‌ها پنهان می‌شوند، (۱۶) و قسم به شب، هنگامی که پشت کند و به آخر رسد، (۱۷) و به صبح، هنگامی که تنفس کند، (۱۸) که این (قرآن)

کلام فرستاده بزرگواری است [جبرئیل امین] (۱۹) که صاحب قدرت است و نزد (خداوند) صاحب عرش، مقام والایی دارد! (۲۰) در آسمانها مورد اطاعت (فرشتگان) و امین است! (۲۱) و مصاحب شما [پیامبر] دیوانه نیست! (۲۲) او (جبرئیل) را در افق روشن دیده است! (۲۳) و او نسبت به آنچه از طریق وحی دریافت داشته بخل ندارد! (۲۴) این (قرآن) گفته شیطان رجیم نیست! (۲۵) پس به کجا می‌روید؟! (۲۶) این قرآن چیزی جز تذکری برای جهانیان نیست، (۲۷) برای کسی از شما که بخواهد راه مستقیم در پیش گیرد! (۲۸) و شما اراده نمی‌کنید مگر اینکه خداوند- پروردگار جهانیان- اراده کند و بخواهد! (۲۹)

ترجمه قرآن، ص: ۵۸۷

سوره مبارکه الانفطار

به نام خداوند بخشنده بخشایشگر

آن زمان که آسمان [کرات آسمانی] از هم شکافته شود، (۱) و آن زمان که ستارگان پراکنده شوند و فرو ریزند، (۲) و آن زمان که دریاها به هم پیوسته شود، (۳) و آن زمان که قبرها زیر و رو گردد (و مردگان خارج شوند)، (۴) (در آن زمان) هر کس می‌داند آنچه را از پیش فرستاده و آنچه را برای بعد گذاشته است. (۵) ای انسان! چه چیز تو را در برابر پروردگار کریمت مغرور ساخته است؟! (۶) همان خدایی که تو را آفرید و سامان داد و منظم ساخت، (۷) و در هر صورتی که خواست تو را ترکیب نمود. (۸) (آری) آن گونه که شما می‌پندارید نیست؛ بلکه شما روز جزا را منکرید! (۹) و بی‌شک نگاهبانانی بر شما گمارده شده ... (۱۰) والا مقام و نویسند (اعمال نیک و بد شما)، (۱۱) که می‌دانند شما چه می‌کنید! (۱۲) به یقین نیکان در نعمتی فراوانند. (۱۳) و بدکاران در دوزخند، (۱۴) روز جزا وارد آن می‌شوند و می‌سوزند، (۱۵) و آنان هرگز از آن غایب و دور نیستند! (۱۶) تو چه می‌دانی روز جزا چیست؟! (۱۷) باز چه می‌دانی روز جزا چیست؟! (۱۸) روزی است که هیچ کس قادر بر انجام کاری به سود دیگری نیست، و همه امور در آن روز از آن خداست! (۱۹)

سوره مبارکه المطففين

به نام خداوند بخشنده بخشایشگر

وای بر کم‌فروشان! (۱) آنان که وقتی برای خود پیمانه می‌کنند، حق خود را بطور کامل می‌گیرند؛ (۲) اما هنگامی که می‌خواهند برای دیگران پیمانه یا وزن کنند، کم می‌گذارند! (۳) آیا آنها گمان نمی‌کنند که برانگیخته می‌شوند، (۴) در روزی بزرگ؛ (۵) روزی که مردم در پیشگاه پروردگار جهانیان می‌ایستند. (۶)

ترجمه قرآن، ص: ۵۸۸

چنین نیست که آنها (درباره قیامت) می‌پندارند، به یقین نامه اعمال بدکاران در «سَجِّین» است! (۷) تو چه می‌دانی «سَجِّین» چیست؟ (۸) نامه‌ای است رقم زده شده و سرنوشتی است حتمی! (۹) وای در آن روز بر تکذیب‌کنندگان! (۱۰) همانها که روز جزا را انکار می‌کنند. (۱۱) تنها کسی آن را انکار می‌کند که متجاوز و گنهکار است! (۱۲) (همان کسی که) وقتی آیات ما بر او خوانده می‌شود می‌گوید: «این افسانه‌های پیشینیان است!» (۱۳) چنین نیست که آنها می‌پندارند، بلکه اعمالشان چون زنگاری بر دل‌هایشان نشسته است! (۱۴) چنین نیست که می‌پندارند، بلکه آنها در آن روز از پروردگارشان محجوبند! (۱۵) سپس آنها به یقین وارد دوزخ می‌شوند! (۱۶) بعد به آنها گفته می‌شود: «این همان چیزی است که آن را انکار می‌کردید!» (۱۷) چنان نیست که آنها (درباره معاد) می‌پندارند، بلکه نامه اعمال نیکان در «عَلِّین» است! (۱۸) و تو چه می‌دانی «عَلِّین» چیست! (۱۹) نامه‌ای است رقم‌خورده و سرنوشتی است قطعی، (۲۰) که مقربان شاهد آند! (۲۱) مسلماً نیکان در انواع نعمت‌اند: (۲۲) بر تخت‌های زیبای بهشتی تکیه کرده و (به زیباییهای بهشت) می‌نگرند! (۲۳) در چهره‌هایشان طراوت و نشاط نعمت را می‌بینی و می‌شناسی! (۲۴) آنها از شراب (طهور) زلال دست‌نخورده و سربسته‌ای سیراب می‌شوند! (۲۵) مهری که بر آن نهاده شده از مشک است؛ و در این نعمتهای بهشتی راغبان باید بر یکدیگر پیشی گیرند! (۲۶) این شراب (طهور) آمیخته با «تسنیم» است، (۲۷) همان چشمه‌ای که مقربان از آن می‌نوشند. (۲۸) بدکاران (در دنیا) پیوسته به مؤمنان می‌خندیدند، (۲۹) و هنگامی که از کنارشان می‌گذشتند آنان را با اشاره تمسخر می‌کردند، (۳۰) و چون به سوی خانواده خود بازمی‌گشتند مسرور و خندان بودند، (۳۱) و هنگامی که آنها را می‌دیدند می‌گفتند: «اینها گمراهانند!» (۳۲)

در حالی که هرگز مأمور مراقبت و متکفل آنان [مؤمنان] نبودند! (۳۳) ولی امروز مؤمنان به کفار می‌خندند، (۳۴)

ترجمه قرآن، ص: ۵۸۹

در حالی که بر تختهای آراسته بهشتی نشسته و (به سرنوشت شوم آنها) می‌نگرند! (۳۵) آیا (با این حال) کافران پاداش اعمال خود را گرفتند؟! (۳۶)

سوره مبارکه الانشقاق

به نام خداوند بخشنده بخشایشگر

در آن هنگام که آسمان [کرات آسمانی] شکافته شود، (۱) و تسلیم فرمان پروردگارش شود- و سزاوار است چنین باشد- (۲) و در آن هنگام که زمین گسترده شود، (۳) و آنچه در درون دارد بیرون افکنده و خالی شود، (۴) و تسلیم فرمان پروردگارش گردد- و شایسته است که چنین باشد- (۵) ای انسان! تو با تلاش و رنج بسوی پروردگارت می‌روی و او را ملاقات خواهی کرد! (۶) پس کسی که نامه اعمالش به دست راستش داده شود، (۷) بزودی حساب آسانی برای او می‌شود، (۸) و خوشحال به اهل و خانواده‌اش بازمی‌گردد. (۹) و اما کسی که نامه اعمالش به پشت سرش داده شود، (۱۰) بزودی فریاد می‌زند وای بر من که هلاک شدم! (۱۱) و در شعله‌های سوزان آتش می‌سوزد. (۱۲) چرا که او در میان خانواده‌اش پیوسته (از کفر و گناه خود) مسرور بود! (۱۳) او گمان می‌کرد هرگز بازگشت نمی‌کند! (۱۴) آری، پروردگارش نسبت به او بی‌نا بود (و اعمالش را برای حساب ثبت کرد)! (۱۵) سوگند به شفق، (۱۶) و سوگند به شب و آنچه را جمع‌آوری می‌کند، (۱۷) و سوگند به ماه آن گاه که بدر کامل می‌شود، (۱۸) که همه شما پیوسته از حالی به حال دیگر منتقل می‌شوید (تا به کمال برسید). (۱۹) پس چرا آنان ایمان نمی‌آورند؟! (۲۰) و هنگامی که قرآن بر آنها خوانده می‌شود سجده نمی‌کنند؟! (۲۱) بلکه کافران پیوسته آیات الهی را انکار می‌کنند! (۲۲) و خداوند آنچه را در دل پنهان می‌دارند بخوبی می‌داند! (۲۳) پس آنها را به عذابی دردناک بشارت ده! (۲۴) مگر کسانی که ایمان آورده و اعمال صالح انجام داده‌اند، که برای آنان پاداشی است قطع‌نشدنی! (۲۵)

سوره مبارکه البروج

به نام خداوند بخشنده بخشایشگر

سوگند به آسمان که دارای برجهای بسیار است، (۱) و سوگند به آن روز موعود، (۲) و سوگند به «شاهد» و «مشهود»! [«شاهد»: پیامبر و گواهان اعمال، و «مشهود»: اعمال امت است] (۳) مرگ بر شکنجه‌گران صاحب گودال (آتش)، (۴) آتشی عظیم و شعله‌ور! (۵) هنگامی که در کنار آن نشسته بودند، (۶) و آنچه را با مؤمنان انجام می‌دادند (با خونسردی و قساوت) تماشا می‌کردند! (۷) آنها هیچ ایرادی بر مؤمنان نداشتند جز اینکه به خداوند عزیز و حمید ایمان آورده بودند؛ (۸) همان کسی که حکومت آسمانها و زمین از آن اوست و خداوند بر همه چیز گواه است! (۹) کسانی که مردان و زنان باایمان را شکنجه دادند سپس توبه نکردند، برای آنها عذاب دوزخ و عذاب آتش سوزان است! (۱۰) و برای کسانی که ایمان آوردند و اعمال شایسته انجام دادند، باغهایی از بهشت است که نه‌رها زیر درختانش جاری است؛ و این نجات و پیروزی بزرگ است! (۱۱) گرفتن قهرآمیز و مجازات پروردگارت به یقین بسیار شدید است! (۱۲) اوست که آفرینش را آغاز می‌کند و بازمی‌گرداند، (۱۳)

و او آمرزنده و دوستدار (مؤمنان) است، (۱۴) صاحب عرش و دارای مجد و عظمت است، (۱۵) و آنچه را می‌خواهد انجام می‌دهد! (۱۶) آیا داستان لشکرها به تو رسیده است، (۱۷) لشکریان فرعون و ثمود؟! (۱۸) ولی کافران پیوسته در تکذیب حقند، (۱۹) و خداوند به همه آنها احاطه دارد! (۲۰) (این آیات، سحر و دروغ نیست)، بلکه قرآن با عظمت است ... (۲۱) که در لوح محفوظ جای دارد! (۲۲)

سوره مبارکه الطارق

به نام خداوند بخشنده مهربان

سوگند به آسمان و کوبنده شب! (۱) و تو نمی دانی کوبنده شب چیست! (۲) همان ستاره درخشان و شکافنده تاریکیهاست! (۳) (به این آیت بزرگ الهی سوگند) که هر کس مراقب و محافظی دارد! (۴) انسان باید بنگرد که از چه چیز آفریده شده است! (۵) از یک آب جهنده آفریده شده است، (۶) آبی که از میان پشت و سینه‌ها خارج می‌شود! (۷) مسلماً او [خدایی که انسان را از چنین چیز پستی آفرید] می‌تواند او را بازگرداند! (۸) در آن روز که اسرار نهان (انسان) آشکار میشود، (۹) و برای او هیچ نیرو و یآوری نیست! (۱۰) سوگند به آسمان پر باران، (۱۱) و سوگند به زمین پر شکاف (که گیاهان از آن سر برمی‌آورند)، (۱۲) که این (قرآن) سخنی است که حق را از باطل جدا می‌کند، (۱۳) و هرگز شوخی نیست! (۱۴) آنها پیوسته حيله می‌کنند، (۱۵) و من هم در برابر آنها چاره می‌کنم! (۱۶) حال که چنین است کافران را (فقط) اندکی مهلت ده (تا سزای اعمالشان را ببینند)! (۱۷)

سوره مبارکه الأعلی

به نام خداوند بخشنده مهربان

منزه شمار نام پروردگار بلندمرتبه‌ات را! (۱) همان خداوندی که آفرید و منظم کرد، (۲) و همان که اندازه‌گیری کرد و هدایت نمود، (۳) و آن کس را که چراگاه را به وجود آورد، (۴) سپس آن را خشک و تیره قرار داد! (۵) ما بزودی (قرآن را) بر تو می‌خوانیم و هرگز فراموش نخواهی کرد، (۶) مگر آنچه را خدا بخواهد، که او آشکار و نهان را می‌داند! (۷) و ما تو را برای انجام هر کار خیر آماده می‌کنیم! (۸) پس تذکر ده اگر تذکر مفید باشد! (۹) و بزودی کسی که از خدا می‌ترسد متذکر می‌شود. (۱۰) اما بدبخت‌ترین افراد از آن دوری می‌گزینند، (۱۱) همان کسی که در آتش بزرگ وارد می‌شود، (۱۲) سپس در آن آتش نه می‌میرد و نه زنده می‌شود! (۱۳) به یقین کسی که پاکی جست (و خود را تزکیه کرد)، رستگار شد. (۱۴) و (آن که) نام پروردگارش را یاد کرد سپس نماز خواند! (۱۵)

ولی شما زندگی دنیا را مقدم می‌دارید، (۱۶) در حالی که آخرت بهتر و پایدارتر است! (۱۷) این دستورها در کتب آسمانی پیشین (نیز) آمده است، (۱۸) در کتب ابراهیم و موسی. (۱۹)

سوره مبارکه الغاشیه

به نام خداوند بخشنده بخشایشگر

آیا داستان غاشیه [روز قیامت که حوادث وحشتناکش همه را می‌پوشاند] به تو رسیده است؟! (۱)
چهره‌هایی در آن روز خاشع و ذلت‌بارند، (۲) آنها که پیوسته عمل کرده و خسته شده‌اند (و نتیجه‌ای عایدشان نشده است)، (۳) و در آتش سوزان وارد می‌گردند؛ (۴) از چشمه‌ای بسیار داغ به آنان می‌نوشانند؛ (۵) غذایی جز از ضَرِیع [خار خشک تلخ و بدبو] ندارند؛ (۶) غذایی که نه آنها را فربه می‌کند و نه از گرسنگی می‌رهاند! (۷) چهره‌هایی در آن روز شاداب و با طراوتند، (۸) و از سعی و تلاش خود خشنودند، (۹) در بهشتی عالی جای دارند، (۱۰) که در آن هیچ سخن لغو و بیهوده‌ای نمی‌شنوند! (۱۱) در آن چشمه‌ای جاری است، (۱۲) در آن تخت‌های زیبای بلندی است، (۱۳) و قدح‌هایی (که در کنار این چشمه) نهاده، (۱۴) و بالش‌ها و پشтіهای صف‌داده شده، (۱۵) و فرش‌های فاخر گسترده! (۱۶) آیا آنان به شتر نمی‌نگرند که چگونه آفریده شده است؟! (۱۷) و به آسمان نگاه نمی‌کنند که چگونه برافراشته شده؟! (۱۸) و به کوه‌ها که چگونه در جای خود نصب گردیده! (۱۹) و به زمین که چگونه گسترده و هموار گشته است؟! (۲۰) پس تذکر ده که تو فقط تذکر دهنده‌ای! (۲۱) تو سلطه‌گر بر آنان نیستی که (بر ایمان) مجبورشان کنی، (۲۲) مگر کسی که پشت کند و کافر شود، (۲۳) که خداوند او را به عذاب بزرگ مجازات می‌کند! (۲۴) به یقین بازگشت (همه) آنان به سوی ماست، (۲۵) و مسلماً حسابشان (نیز) با ماست! (۲۶)

ترجمه قرآن، ص: ۵۹۳

سوره مبارکه الفجر

به نام خداوند بخشنده مهربان

به سپیده دم سوگند، (۱) و به شبهای دهگانه، (۲) و به زوج و فرد، (۳) و به شب، هنگامی که (به سوی روشنایی روز) حرکت می‌کند سوگند (که پروردگارت در کمین ظالمان است)! (۴) آیا در آنچه گفته شد، سوگند مهمی برای صاحبان خرد نیست؟! (۵) آیا ندیدی پروردگارت با قوم «عاد» چه کرد؟! (۶) و با آن شهر «ارم» با عظمت، (۷) همان شهری که ماندش در شهرها آفریده نشده بود! (۸) و قوم «ثمود» که صخره‌های عظیم را از (کنار) درّه می‌بریدند (و از آن خانه و کاخ می‌ساختند)! (۹) و فرعونى که قدرتمند و شکنجه‌گر بود، (۱۰) همان اقوامی که در شهرها طغیان کردند، (۱۱) و فساد فراوان در آنها به بار آوردند؛ (۱۲) به همین سبب خداوند تازیانه عذاب را بر آنان فرو ریخت! (۱۳) به یقین پروردگار تو در کمینگاه (ستمگران) است! (۱۴) اما انسان هنگامی که پروردگارش او را برای آزمایش، اکرام می‌کند و نعمت می‌بخشد (مغرور می‌شود و) می‌گوید: «پروردگارم مرا گرامی داشته است!» (۱۵) و اما هنگامی که برای امتحان، روزیش را بر او تنگ می‌گیرد (مأیوس می‌شود و) می‌گوید: «پروردگارم مرا خوار کرده است!» (۱۶) چنان نیست که شما می‌پندارید؛ شما یتیمان را گرامی نمی‌دارید، (۱۷) و یکدیگر را بر اطعام مستمندان تشویق نمی‌کنید، (۱۸) و میراث را (از راه مشروع و نامشروع) جمع کرده می‌خورید، (۱۹) و مال و ثروت را بسیار دوست دارید (و بخاطر آن گناهان زیادی مرتکب می‌شوید)! (۲۰) چنان نیست که آنها می‌پندارند! در آن هنگام که زمین سخت در هم کوبیده شود، (۲۱) و فرمان پروردگارت فرا رسد و فرشتگان صف در صف حاضر شوند، (۲۲) و در آن روز جهنم را حاضر می‌کنند؛ (آری) در آن روز انسان متذکر می‌شود؛ اما این تذکر چه سودی برای او دارد؟! (۲۳)

ترجمه قرآن، ص: ۵۹۴

می‌گوید: «ای کاش برای (این) زندگیم چیزی از پیش فرستاده بودم!» (۲۴) در آن روز هیچ کس همانند او [خدا] عذاب نمی‌کند، (۲۵) و هیچ کس همچون او کسی را به بند نمی‌کشد! (۲۶) تو ای روح آرام‌یافته!

(۲۷) به سوی پروردگارت بازگرد در حالی که هم تو از او خشنودی و هم او از تو خشنود است، (۲۸) پس در سلک بندگانم درآی، (۲۹) و در بهشتم وارد شو! (۳۰)

سوره مبارکه البلد

به نام خداوند بخشنده بخشایشگر

قسم به این شهر مقدّس [مکه]، (۱) شهری که تو در آن ساکنی، (۲) و قسم به پدر و فرزندش [ابراهیم خلیل و فرزندش اسماعیل ذبیح]، (۳) که ما انسان را در رنج آفریدیم (و زندگی او پر از رنجهاست)! (۴) آیا او گمان می‌کند که هیچ کس نمی‌تواند بر او دست یابد؟! (۵) می‌گوید: «مال زیادی را (در کارهای خیر) نابود کرده‌ام!» (۶) آیا (انسان) گمان می‌کند هیچ کس او را ندیده (که عمل خیری انجام نداده) است؟! (۷) آیا برای او دو چشم قرار ندادیم، (۸) و یک زبان و دو لب؟! (۹) و او را به راه خیر و شرّ هدایت کردیم! (۱۰) ولی او از آن گردنه مهمّ نگذشت! (۱۱) و تو نمی‌دانی آن گردنه چیست! (۱۲) آزادکردن برده‌ای، (۱۳) یا غذا دادن در روز گرسنگی ... (۱۴) یتیمی از خویشاوندان، (۱۵) یا مستمندی خاک‌نشین را، (۱۶) سپس از کسانی باشد که ایمان آورده و یکدیگر را به شکیبایی و رحمت توصیه می‌کنند! (۱۷) آنها «اصحاب الیمین» اند (که نامه اعمالشان را به دست راستشان می‌دهند)! (۱۸) و کسانی که آیات ما را انکار کرده‌اند افرادی شومند (که نامه اعمالشان به دست چپشان داده می‌شود). (۱۹) بر آنها آتشی است فرو بسته (که راه فراری از آن نیست)! (۲۰)

ترجمه قرآن، ص: ۵۹۵

سوره مبارکه الشمس

به نام خداوند بخشنده بخشایشگر

به خورشید و گسترش نور آن سوگند، (۱) و به ماه هنگامی که بعد از آن درآید، (۲) و به روز هنگامی که صفحه زمین را روشن سازد، (۳) و به شب آن هنگام که زمین را بپوشاند، (۴) و قسم به آسمان و کسی که آسمان را بنا کرده، (۵) و به زمین و کسی که آن را گسترانیده، (۶) و قسم به جان آدمی و آن کس که آن را (آفریده و) منظم ساخته، (۷) سپس فجور و تقوا (شرّ و خیرش) را به او الهام کرده است، (۸) که هر کس

نفس خود را پاک و تزکیه کرده، رستگار شده؛ (۹) و آن کس که نفس خویش را با معصیت و گناه آلوده ساخته، نومید و محروم گشته است! (۱۰) قوم «ثمود» بر اثر طغیان، (پیامبرشان را) تکذیب کردند، (۱۱) آن گاه که شقی‌ترین آنها بپاخواست، (۱۲) و فرستاده الهی [صالح] به آنان گفت: «ناقه خدا [همان شتری که معجزه الهی بود] را با آبشخورش واگذارید (و مزاحم آن نشوید)!» (۱۳) ولی آنها او را تکذیب و ناقه را پی کردند (و به هلاکت رساندند)؛ از این رو پروردگارشان آنها (و سرزمینشان) را بخاطر گناهانشان در هم کوبید و با خاک یکسان و صاف کرد! (۱۴) و او هرگز از فرجام این کار [مجازات ستمگران] بیم ندارد! (۱۵)

سوره مبارکه اللیل

به نام خداوند بخشنده مهربان

قسم به شب در آن هنگام که (جهان را) بپوشاند، (۱) و قسم به روز هنگامی که تجلّی کند، (۲) و قسم به آن کس که جنس مذکر و مؤنث را آفرید، (۳) که سعی و تلاش شما مختلف است: (۴) اما آن کس که (در راه خدا) انفاق کند و پرهیزگاری پیش گیرد، (۵) و جزای نیک (الهی) را تصدیق کند، (۶) ما او را در مسیر آسانی قرار می‌دهیم! (۷) اما کسی که بخل ورزد و (از این راه) بی‌نیازی طلبد، (۸) و پاداش نیک (الهی) را انکار کند، (۹) بزودی او را در مسیر دشواری قرار می‌دهیم؛ (۱۰) و در آن هنگام که (در جهنم) سقوط می‌کند، اموالش به حال او سودی نخواهد داشت! (۱۱) به یقین هدایت کردن بر ماست، (۱۲) و آخرت و دنیا از آن ماست، (۱۳) و من شما را از آتشی که زبانه می‌کشد بیم می‌دهم، (۱۴)

ترجمه قرآن، ص: ۵۹۶

کسی جز بدبخت‌ترین مردم وارد آن نمی‌شود؛ (۱۵) همان کس که (آیات خدا را) تکذیب کرد و به آن پشت نمود! (۱۶) و بزودی با تقواترین مردم از آن دور داشته می‌شود، (۱۷) همان کس که مال خود را (در راه خدا) می‌بخشد تا پاک شود. (۱۸) و هیچ کس را نزد او حق نعمتی نیست تا بخواهد (به این وسیله) او را جزا دهد، (۱۹) بلکه تنها هدفش جلب رضای پروردگار بزرگ اوست؛ (۲۰) و بزودی راضی و خشنود می‌شود! (۲۱)

سوره مبارکه الضحی

به نام خداوند بخشنده بخشایشگر

قسم به روز در آن هنگام که آفتاب برآید (و همه جا را فراگیرد)، (۱) و سوگند به شب در آن هنگام که آرام گیرد، (۲) که خداوند هرگز تو را وانگذاشته و مورد خشم قرار نداده است! (۳) و مسلماً آخرت برای تو از دنیا بهتر است! (۴) و بزودی پروردگارت آن قدر به تو عطا خواهد کرد که خشنود شوی! (۵) آیا او تو را یتیم نیافت و پناه داد؟! (۶) و تو را گمشده یافت و هدایت کرد، (۷) و تو را فقیر یافت و بی‌نیاز نمود، (۸) حال که چنین است یتیم را تحقیر مکن، (۹) و سؤال کننده را از خود مران، (۱۰) و نعمتهای پروردگارت را بازگو کن! (۱۱)

سوره مبارکه الشرح

به نام خداوند بخشنده مهربان

آیا ما سینه تو را گشاده نساختیم، (۱) و بار سنگین تو را از تو برنداشتیم؟! (۲) همان باری که سخت بر پشت تو سنگینی می‌کرد! (۳) و آوازه تو را بلند ساختیم! (۴) به یقین با (هر) سختی آسانی است! (۵) (آری) مسلماً با (هر) سختی آسانی است، (۶) پس هنگامی که از کار مهمی فارغ می‌شوی به مهم دیگری پرداز، (۷) و به سوی پروردگارت توجه کن! (۸)

ترجمه قرآن، ص: ۵۹۷

سوره مبارکه التین

به نام خداوند بخشنده مهربان

قسم به انجیر و زیتون [یا: قسم به سرزمین شام و بیت المقدس]، (۱) و سوگند به «طور سینین»، (۲) و قسم به این شهر امن [مکه]، (۳) که ما انسان را در بهترین صورت و نظام آفریدیم، (۴) سپس او را به پایین‌ترین مرحله بازگردانیدیم، (۵) مگر کسانی که ایمان آورده و اعمال صالح انجام داده‌اند که برای آنها پاداشی تمام

نشدنی است! (۶) پس چه چیز سبب می‌شود که بعد از این همه (دلایل روشن) روز جزا را انکار کنی؟! (۷)
آیا خداوند بهترین حکم‌کنندگان نیست؟! (۸)

سوره مبارکه العلق

به نام خداوند بخشنده مهربان

بخوان به نام پروردگارت که (جهان را) آفرید، (۱) همان کس که انسان را از خون بسته‌ای خلق کرد! (۲)
بخوان که پروردگارت (از همه) بزرگوارتر است، (۳) همان کسی که بوسیله قلم تعلیم نمود، (۴) و به انسان آنچه را نمی‌دانست یاد داد! (۵) چنین نیست (که شما می‌پندارید) به یقین انسان طغیان می‌کند، (۶) از اینکه خود را بی‌نیاز ببیند! (۷) و به یقین بازگشت (همه) به سوی پروردگار تو است! (۸) به من خبر ده آیا کسی که نهی می‌کند، (۹) بنده‌ای را به هنگامی که نماز می‌خواند (آیا مستحق عذاب الهی نیست؟! (۱۰) به من خبر ده اگر این بنده به راه هدایت باشد، (۱۱) یا مردم را به تقوا فرمان دهد (آیا نهی کردن او سزاوار است؟! (۱۲) به من خبر ده اگر (این طغیانگر) حق را انکار کند و به آن پشت نماید (آیا مستحق مجازات الهی نیست؟! (۱۳) آیا او ندانست که خداوند (همه اعمالش را) می‌بیند؟! (۱۴) چنان نیست که او خیال می‌کند، اگر دست از کار خود برندارد، ناصیه‌اش [موی پیش سرش] را گرفته (و به سوی عذاب می‌کشانیم)، (۱۵) همان ناصیه دروغگوی خطاکار را! (۱۶) سپس هر که را می‌خواهد صدا بزند (تا یاریش کند)! (۱۷) ما هم بزودی مأموران دوزخ را صدا می‌زنیم (تا او را به دوزخ افکنند)! (۱۸) چنان نیست (که آن طغیانگر می‌پندارد؟! هرگز او را اطاعت مکن، و سجده نما و (به خدا) تقرّب جوی! (۱۹)

ترجمه قرآن، ص: ۵۹۸

سوره مبارکه القدر

به نام خداوند بخشنده مهربان

ما آن [قرآن] را در شب قدر نازل کردیم! (۱) و تو چه می‌دانی شب قدر چیست؟! (۲) شب قدر بهتر از هزار ماه است! (۳) فرشتگان و «روح» در آن شب به اذن پروردگارشان برای (تقدیر) هر کاری نازل می‌شوند. (۴) شبی است سرشار از سلامت (و برکت و رحمت) تا طلوع سپیده! (۵)

سوره مبارکه البینه

به نام خداوند بخشنده مهربان

کافران از اهل کتاب و مشرکان (می گفتند:) دست از آیین خود بر نمی دارند تا دلیل روشنی برای آنها بیاید، (۱) پیامبری از سوی خدا (بیاید) که صحیفه های پاکی را (بر آنها) بخواند، (۲) و در آن نوشته های صحیح و پرارزشی باشد! (ولی هنگامی که آمد ایمان نیاوردند، مانند اهل کتاب). (۳) اهل کتاب (نیز در دین خدا) اختلاف نکردند مگر بعد از آنکه دلیل روشن برای آنان آمد! (۴) و به آنها دستوری داده نشده بود جز اینکه خدا را پرستند در حالی که دین خود را برای او خالص کنند و از شرک به توحید بازگردند، نماز را برپا دارند و زکات را بپردازند؛ و این است آیین مستقیم و پایدار! (۵) کافران از اهل کتاب و مشرکان در آتش دوزخند، جاودانه در آن می مانند؛ آنها بدترین مخلوقاتند! (۶) (اما) کسانی که ایمان آوردند و اعمال صالح انجام دادند، بهترین مخلوقات (خدا) یند! (۷)

ترجمه قرآن، ص: ۵۹۹

پاداش آنها نزد پروردگارشان باغهای بهشت جاویدان است که نهرا از زیر درختانش جاری است؛ همیشه در آن می مانند! (هم) خدا از آنها خشنود است و (هم) آنها از خدا خشنودند؛ و این (مقام والا) برای کسی است که از پروردگارش بترسد! (۸)

سوره مبارکه الزلزله

به نام خداوند بخشنده مهربان

هنگامی که زمین شدیداً به لرزه درآید، (۱) و زمین بارهای سنگینش را خارج سازد! (۲) و انسان می گوید: «زمین را چه می شود (که این گونه می لرزد)؟!» (۳) در آن روز زمین تمام خبرهایش را بازگو می کند؛ (۴) چرا که پروردگارت به او وحی کرده است! (۵) در آن روز مردم بصورت گروه های پراکنده (از قبرها) خارج می شوند تا اعمالشان به آنها نشان داده شود! (۶) پس هر کس هموزن ذره ای کار خیر انجام دهد آن را می بیند! (۷) و هر کس هموزن ذره ای کار بد کرده آن را می بیند! (۸)

سوره مبارکه العاديات

به نام خداوند بخشنده مهربان

سوگند به اسبان دونده (مجاهدان) در حالی که نفس زنان به پیش می‌رفتند، (۱) و سوگند به افروزندگان جرقه آتش (در برخورد سمهایشان با سنگهای بیابان)، (۲) و سوگند به هجوم آوران سپیده دم (۳) که گرد و غبار به هر سو پراکندند، (۴) و (ناگهان) در میان دشمن ظاهر شدند، (۵) که انسان در برابر نعمتهای پروردگارش بسیار ناسپاس و بخیل است؛ (۶) و او خود (نیز) بر این معنی گواه است! (۷) و او علاقه شدید به مال دارد! (۸) آیا نمی‌داند در آن روز که تمام کسانی که در قبرها هستند برانگیخته می‌شوند، (۹)

ترجمه قرآن، ص: ۶۰۰

و آنچه در درون سینه‌هاست آشکار می‌گردد، (۱۰) در آن روز پروردگارشان از آنها کاملاً با خبر است! (۱۱)

سوره مبارکه القارعه

به نام خداوند بخشنده مهربان

آن حادثه کوبنده، (۱) و چه حادثه کوبنده‌ای! (۲) و تو چه می‌دانی که حادثه کوبنده چیست؟! (آن حادثه همان روز قیامت است!) (۳) روزی که مردم مانند پروانه‌های پراکنده خواهند بود، (۴) و کوه‌ها مانند پشم رنگین حلّاجی شده می‌گردد! (۵) اما کسی که (در آن روز) ترازوهای اعمالش سنگین است، (۶) در یک زندگی خشنودکننده خواهد بود! (۷) و اما کسی که ترازوهایش سبک است، (۸) پناهگاهش «هاویه» [دوزخ] است! (۹) و تو چه می‌دانی «هاویه» چیست؟! (۱۰) آتشی است سوزان! (۱۱)

سوره مبارکه التكاثر

به نام خداوند بخشنده مهربان

افزون طلبی (و تفاخر) شما را به خود مشغول داشته (و از خدا غافل نموده) است. (۱) تا آنجا که به دیدار قبرها رفتید (و قبور مردگان خود را برشمردید و به آن افتخار کردید)! (۲) چنین نیست که می‌پندارید،

(آری) بزودی خواهید دانست! (۳) باز چنان نیست که شما می‌پندارید؛ بزودی خواهید دانست! (۴) چنان نیست که شما خیال می‌کنید؛ اگر شما علم یقین (به آخرت) داشتید (افزون طلبی شما را از خدا غافل نمی‌کرد)! (۵) قطعاً شما جهنم را خواهید دید! (۶) سپس (با ورود در آن) آن را به عین یقین خواهید دید. (۷) سپس در آن روز (همه شما) از نعمتهایی که داشته‌اید بازپرسی خواهید شد! (۸)

ترجمه قرآن، ص: ۶۰۱

سوره مبارکه العصر

به نام خداوند بخشنده مهربان

به عصر سوگند، (۱) که انسانها همه در زیانند؛ (۲) مگر کسانی که ایمان آورده و اعمال صالح انجام داده‌اند، و یکدیگر را به حق سفارش کرده و یکدیگر را به شکیبایی و استقامت توصیه نموده‌اند! (۳)

سوره مبارکه الهمزة

به نام خداوند بخشنده مهربان

وای بر هر عیبجوی مسخره‌کننده‌ای! (۱) همان کس که مال فراوانی جمع‌آوری و شماره کرده (بی‌آنکه مشروع و نامشروع آن را حساب کند)! (۲) او گمان می‌کند که اموالش او را جاودانه می‌سازد! (۳) چنین نیست که می‌پندارد؛ بزودی در «خُطْمه» [آتشی خردکننده] پرتاب می‌شود! (۴) و تو چه می‌دانی «خُطْمه» چیست؟! (۵) آتش برافروخته الهی است، (۶) آتشی که از دلها سر می‌زند! (۷) این آتش بر آنها فرو بسته شده، (۸) در ستونهای کشیده و طولانی! (۹)

سوره مبارکه الفیل

به نام خداوند بخشنده مهربان

آیا ندیدی پروردگارت با فیل سواران [لشکر ابرهه که برای نابودی کعبه آمده بودند] چه کرد؟! (۱) آیا نقشه آنها را در ضلالت و تباهی قرار نداد؟! (۲) و بر سر آنها پرندگانی را گروه گروه فرستاد، (۳) که با سنگهای کوچکی آنان را هدف قرار می دادند؛ (۴) سرانجام آنها را همچون کاه خورده شده (و متلاشی) قرار داد! (۵)

ترجمه قرآن، ص: ۶۰۲

سوره مبارکه قریش

به نام خداوند بخشنده مهربان

(کیفر لشکر فیل سواران) بخاطر این بود که قریش (به این سرزمین مقدس) الفت گیرند (و زمینه ظهور پیامبر فراهم شود)! (۱) الفت آنها در سفرهای زمستانه و تابستانه (و بخاطر این الفت به آن بازگردند)! (۲) پس (بشکرانه این نعمت بزرگ) باید پروردگار این خانه را عبادت کنند، (۳) همان کس که آنها را از گرسنگی نجات داد و از ترس و ناامنی ایمن ساخت. (۴)

سوره مبارکه الماعون

به نام خداوند بخشنده مهربان

آیا کسی که روز جزا را پیوسته انکار می کند دیدی؟! (۱) او همان کسی است که یتیم را با خشونت می راند، (۲) و (دیگران را) به اطعام مسکین تشویق نمی کند! (۳) پس وای بر نمازگزارانی که ... (۴) در نماز خود سهل انگاری می کنند، (۵) همان کسانی که ریا می کنند، (۶) و دیگران را از وسایل ضروری زندگی منع می نمایند! (۷)

سوره مبارکه الکوثر

به نام خداوند بخشنده مهربان

ما به تو کوثر [خیر و برکت فراوان] عطا کردیم! (۱) پس برای پروردگارت نماز بخوان و قربانی کن! (۲) و بدان دشمن تو قطعاً بریده نسل و بی عقب است! (۳)

ترجمه قرآن، ص: ۶۰۳

سوره مبارکه الکافرون

به نام خداوند بخشنده مهربان

بگو: ای کافران! (۱) آنچه را شما می پرستید من نمی پرستم! (۲) و نه شما آنچه را من می پرستم می پرستید، (۳) و نه من هرگز آنچه را شما پرستش کرده اید می پرستم، (۴) و نه شما آنچه را که من می پرستم پرستش می کنید؛ (۵) (حال که چنین است) آیین شما برای خودتان، و آیین من برای خودم! (۶)

سوره مبارکه النصر

به نام خداوند بخشنده بخشایشگر

هنگامی که یاری خدا و پیروزی فرارسد، (۱) و ببینی مردم گروه گروه وارد دین خدا می شوند، (۲) پروردگارت را تسبیح و حمد کن و از او آمرزش بخواه که او بسیار توبه پذیر است! (۳)

سوره مبارکه المسد

به نام خداوند بخشنده مهربان

بریده باد هر دو دست ابو لهب (و مرگ بر او باد)! (۱) هرگز مال و ثروتش و آنچه را به دست آورد به حالش سودی نبخشید! (۲) و بزودی وارد آتشی شعله ور و پرلهیپ می شود؛ (۳) و (نیز) همسرش، در حالی که هیزم کش (دوزخ) است، (۴) و در گردنش طنابی است از لیف خرما! (۵)

ترجمه قرآن، ص: ۶۰۴

سوره مبارکه الإخلاص

به نام خداوند بخشنده مهربان

بگو: خداوند، یکتا و یگانه است؛ (۱) خداوندی است که همه نیازمندان قصد او می‌کنند؛ (۲) (هرگز) نژاد، و زاده نشد، (۳) و برای او هیچگاه شبیه و مانندی نبوده است! (۴)

سوره مبارکه الفلق

به نام خداوند بخشنده مهربان

بگو: پناه می‌برم به پروردگار سپیده صبح، (۱) از شرّ تمام آنچه آفریده است؛ (۲) و از شرّ هر موجود شرور هنگامی که شبانه وارد می‌شود؛ (۳) و از شرّ آنها که با افسون در گره‌ها می‌دمند (و هر تصمیمی را سست می‌کنند)؛ (۴) و از شرّ هر حسودی هنگامی که حسد می‌ورزد! (۵)

سوره مبارکه الناس

به نام خداوند بخشنده مهربان

بگو: پناه می‌برم به پروردگار مردم، (۱) به مالک و حاکم مردم، (۲) به (خدا و) معبود مردم، (۳) از شرّ وسوسه‌گر پنهانکار، (۴) که در درون سینه انسانها وسوسه می‌کند، (۵) خواه از جنّ باشد یا از انسان! (۶)

والسلام علیکم و رحمه الله و برکاته